

Het is verdwenen gelijk de bloem des velds die
's morgens ontluikt, frisch, lachend, vol aangename
geuren en 's avonds haar hoofd buigt en sterft.

† GODVRUCHTIG AANDENKEN †

aan ons lief Engelken

Charles-Leon-Marie Schotsaert

zootje van

Hippolyte en Irène Van Snick

*geboren te Sint Lievens-Essche, den
4 Februari 1920, en aan onze teedere liefde
ontruikt, den 27 Juni 1920.*

Haalt me een roosje, seraphijnen,
Uit de dorre zandwoestijnen
Van het ondermaansche diep!
Midden onder 's aardrijks doornen,
Bloeien er nog uitverkoornen,
Die ik voor mijn He-nel schiep.
De almacht zweeg; een Engel daalde,
Wien de heerlijkheid omstraalde
Van de Godheid, die dit sprak,
Met de zicht des doods gewapend,
Vond hij 't lieve roosje slapend
En hij sneed het van den tak.
Waarom valt ge thans aan 't klagen,
Gij, die 't roosje hebt gedragen,
Van uwe eer b-roofde tronk
Door den Seraf afgesneden,
En verplant in 't zalig Eden
Is het nu der Engelen pronk.

W. Bilderdijk.

Dierbare *Vader en Moeder*, teergeliefde *Broer-
kens*, staakt uw getraan... Dat de rust en het geluk
die ik geniet, in uw hart de droefheid verzachte die
mijn dood heeft veroorzaakt. Ons scheiding zal van
korten duur zijn, wij zullen elkander wederzien in
den Hemel.

Uitg. Eug. COLAES, St.-Liev.-Essche.